

ZVEZA SLOVENSkih KLUBOV

FEDERATION OF SLOVENIAN CLUBS

VESTNIK MELBOURNE

Messenger

SLOVENSKEGA
KLUBA

Glasilo članov S. K. Melbourne, Vic. - IZHAJA MESEČNO - Predsednik V. Molan - Naslov uprave
Kluba: 371a Park St., Princess Hill, Vic. - Tel.: 38-1679 - Za uredništvo odgovarja tajništvo

LETNIK V.

MELBOURNE, NOVEMBER 1960

ŠTEVILKA 57

V SPOMIN ANDREJA SMOLETA

(Dr. Francé Prešeren)

Črne te zemlje pokriva odeja
v grobu tihotnem, naš bratec, Andrej!
Vince sladko se v kozarcih nam smeja,
v tvojo opombo pijemo ga zdej.

Zbrani prijatli v spomin ga pijemo
tvojih veselih in žalostnih dni;
zraven si take zdravljice poje mo,
da ni nesrečen, kdor v grobu leži.

Čedna postava bila ti je dana,
bistri je um ti z bogastvom bil dan;
boljga srca ni imela Ljubljana,
kak si za srečo človeštva bil vžgan!

Kratko sijale so zvezde prijazne,
v sanjah prijetnih te zibal je up;
jezo si sreče občutil sovražne,
zgodaj okusil življenja si strup.

Deklica družga moža je objela,
ki v ljubezni do nje si bil vnet;
treščla v bogastvo nesreče je strela,
kranjski v obupu zapustil si svet.

Videl si Nemško, Francosko, Britansko,
videl si Švajca visoke gore,
videl si jasno nebo italjansko;
sreče ni ranjeno našlo srce.

Videl povsod si, kak iščejo dnanrje,
kak se le vklanljajo zlatmu bogu;
kje bratoljubja si videl oltarje?
S srcem obupnim si prišel domu.

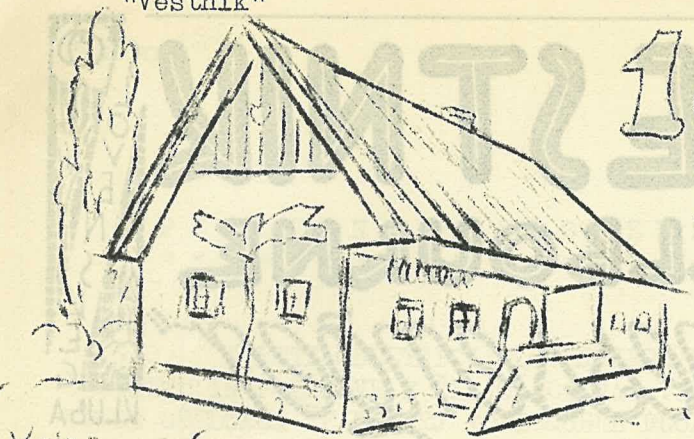
Mogla umreti ni stara Sibila,
da so prinesli ji z doma prsti;
ena se tebi je želja spolnila:
v zemlji domači da truplo leži.

V zemlji slovenski, v predragi deželi,
ki si jo ljubil presrčno ves čas;
v kateri očetje so naši sloveli,
ktera zdaj ima grob komaj za nas.

Težka človeku ni zemlje odeja,
vzamejo v sebe ga njene moči;
trčimo bratje! Še vince se smeja,
dolgo Smoletov spomin naj živi!

"Vestnik" je enomesečnik. Izdaja ga Uprava SKM kot glasilo Zveze slovenskih klubov. Tiskarska dela opravlja Stanko Hartman, 153 Essex St., Pascoe Vale. Rokopise pošiljajte na Upravo Slovenskega kluba Melbourne. Rokopisi morajo biti podpisani, anonimnih ured, ne objavlja.

160-letnica rojstva Dr Franceta Prešerna

Vrba na Gorenjskem

Viharjev jeznih mrzle domačije
 bilé pokrajne naše so, kar Samo!
 tvoj duh je zginil, kar nad tvojo
 jamo,
 pozabljeno od vnukov, veter brije.

(Prešeren)

KDO OD SLOVENCEV NE POZNA PREŠERNA, KI S SVOJO GI-
 gantsko postavo še zmeraj bedi ne samo na polju slovenskega Parnasa, ampak kot
 čuvar in vzornik jezika! Prešeren ni bil samo pesnik, ki je čudovito in še zme-
 raj nedosegljivo - v slovenskem jeziku - pel o svoji nesrečni ljubezni do Pri-
 mičeve Julije in "kranjšč'ni ljubi", ampak borec za jezik, za njegovo lepoto;
 bil je človek, ki bi bil dosegel svojo življenjsko srečo, če je ne bi bil po-
 dal na žrtvenik za slovenski jezik - za svoj narod. Eden najboljših slovenskih
 odvetnikov tiste dobe, je doživel najpodlejša ponižanja zato, ker je ljubil
 ljubil in skazoval svoje poreklo in se zanj boril proti vsem tedanjim silam:
 družbi, državnemu aparatu, idejam tedanje dobe, ilirizmu, ki bi bil do danes,
 če ne bi bilo Prešerna, prav gotovo zmagal. Plačilo mu je bilo zagrenjeno živ-
 ljenje in rana smrt. Tedanja doba ga ni razumela, razen njegove ožje družbe,
 ki se je navadno shajala ob vinu, ki pa tudi nje ni nihče razumel. Krog ljudi,
 ki so živeli za narod, ostali zavrženi in se morali v zagrenjenosti predati
 pijači! Prešeren je vedel, da ga njegova doba ne razume, ni pričakoval od nje
 nobenega plačila, saj je sam dovolj plačal - z življenjem; pa vendar se je bo-
 ril za nekaj kar je bilo toliko idealistično, da danes, ko pomislimo, kaj vse
 je ta isti Prešeren za to žrtvoval, končno ne moremo verjeti; in vseeno - res
 je! Ko se vprašujemo, ali ga današnja doba dovolj razume, ne moremo zatrdno
 reči: da. Kot človek, bi bil z današnjo usodo Slovencev prav zagotovo nezada-
 voljen. Prešeren kot človek in Prešeren kot pesnik si nista daleč. Eno in isto
 sta! To nam dovolj spričujejo njegove poezije in njegovo življenje ter njegov
 individuum. In ali ga dovolj spoštujemo? Odveč bi bilo, če bi Prešerna po smrti
 ti dovolj spoštoval in pri tem ostal; tega Prešeren v življenju ni pričakoval
 in temu ni bil namenjen niti en verz, pa tudi misel ne. Kot Slovincu, mu je bi-
 lo vse slovenski jezik in blagor slovenskega naroda in domačnost - slovensko
 duhovno ljudsko blago. Spoštovati le to, ne izpustiti tistega, kar je Prešeren
 ljubil, za kar se je žrtvoval - se pravi Prešerna ljubiti, ljubiti njegovo
 pisano besedo. Spoštovati in se boriti za svoje, ne glede na žrtve, se pravi
 "prešernovati".

3. decembra bo poteklo 160 let, kar se je gorenj-
 skemu kmetu na Vrbi rodil Francé Ksaver. Očetu sin - slovenskemu narodu oče!
 Završil je v kasnejših letih pravo ali jus na dunajski univerzi in potem, lah-
 ko rečemo, bil vse svoje življenje zapostavljeni advokat zaradi kazanja svo-
 je zagretosti za slovenskega človeka, za svoj narod in njegov jezik.

Prešeren se je pojavil v slovenski književnosti
 - ki je bila takrat zelo uboga - šele po dokončanih študijah. Znano je, da
 je že izza svojih študentskih let pesnikaril, vendar objavljaj ni. Iz njego-
 ve študentske dobe so nam znane samo: "Prophetischer Trost für den Traun im
 Jahre 1825", pozneje "Zarjavela dvičica". Povodni mož, Leonora, Lažnjivi prati-
 karji. Prešeren je prišel z Dunaja v Ljubljano, kjer sta bila že Miha Kastelic
 in učeni Matija Čop, Prešernov najboljši prijatelj, ki mu je Prešeren kasneje
 posvetil Krst pri Savici. Prešeren je začel sodelovati pri "Čbelici", kjer je
 objavljaj v začetku sonete, povsem novo pesniško obliko v slovenščini. Tudi
 druge pesniške oblike, ki jih je Prešeren zelo mojstersko obdelal v slovenšči-
 ni, kot so gazele in glosa, so bile za tedanje ubogo slovensko književnost, ki
 se je pred kratkim začela med francosko okupacijo nekoliko bolj razvijati pod
 vodstvom Valentina Vodnika - prvega slovenskega pesnika - in pokroviteljstvom
 barona Žige Zoisa, - pa je potem skoraj vse do Prešerna in njegove dobe hira-
 la - povsem nove. Prešernov jezik je višek tedanjega časa, njegova pesniška
 umetnost je tako mojstrsko obdelana, da jo lahko štejejo med najboljše v sve-
 tovnih.

Dalje str. 40.

Upravni Odbor SKM poročal

O RAZPISU POSOJILA ZA DOKONČNO IZPLAČILO NAŠEGA DOMA LAHKO DODAMO vsega tri nova imena: Ga. Frančiška ARHAR, South Dudley Wontaggi; g. Janez URH, Mitscham in ga. Miriam ŠPACAPAN. Da, čim manjše je število, toliko večja zahvala pripada novim vpisnikom, ki jim jo SKM izreka tem potom. Upati je človeško, razočaran postati pa življensko! Pričakovati je bilo, da se bodo razpisu posojila odzvali vsaj na skupščini prisotni člani, ki so glasovali in sprejeli ta sklep. Do danes se ni nič kaj takega zgodilo. Se morda še bo? Večkrat smo že poudarjali važnost tega posojila za dokončno izplačilo "DOMA". Zopet naglušujemo to. Imamo pa občutek, da se tej važnosti pridružuje neko drugo, nič manj važno, vprašanje, če ni celo važnejše. To naj bi bila stvar zaupanja. Slednje bo menda odločilnejšega pomena, kot pa finančna zmogljivost posameznikov. Pri vsiljevanju tega mišljenja pa se le lahko nekaj vprašamo: Mar ni SKM prispeval ob nakupu "DOMA" cca. £ 2000 za istega? Skupni znesek darovalcev pa je bil cca. £ 1400. Mar nismo v dobi petletnega delovanja in poslovanja dokazali, da ni mesta sebičnemu v naših vrstah? Nismo li pripravljene polagati vedno točnih obračunov? Se bo mar kdo našel, ki nam je v stanju odgovoriti, da ogrožamo njegov življenjski obstoj s prošnjo po dvajset funtnem posojilu? Ali kaj razmišljamo, da smo ob takšnem uspehu posojila povzročili SKM samo nepotrebne stroške in kopico dela, katerega nekdo od rojakov mora opraviti? Ob pogledu na napisano tablo viséčo na našem "DOMU", se nam poraja misel o izvornosti napisa "SLOVENSKI DOM". Bomo mar dovolili oskrnitev tega nam svetega imena? Bo-li naše srce ostalo netaknjeno ob misli, da so ta "DOM" ustvarili skoraj posamezniki in bi mu kot takšnemu bolj pritekalo drugi naslov?!

Pesimisti nam prikazujejo naš nezavidanja vredni položaj z objektivnim zaključkom: prekiniti nadaljnje vpisovanje posojil, do danes izdane obveznice pa tkoj izplačati. Glede nadaljnjega dela pa se še bolj osamosvojiti. Take in podobne misli, ki so prevzele našo zadnjo redno sejo Upravnega odbora, bi vam lahko naštevali še in še. Vendar smo istim na vkljub dokončne zaključke prenesli na poznejši čas. Te misli smo smatrali kot nužnost, prikazati jih vsem članom. In sedaj prosimo, razmišljajte še malo o njih tudi vi. Zelonas bo veselilo, če nam bo kdo izmed vas sporočil vaše mišljenje in zaključke: kaj ukreniti v vsestransko zadovoljstvo.

Mnogi izmed nas si delo za skupne cilje predstavljajo v svetlejši luči kot je to sicer. Posledica tega je: veliko poklicanih, malo izvoljenih. Prenešana v življenje našega Kluba, se ta stvar pokaže že v obliki tradicije. Dva do tri meseca po vsakoletni skupščini doživi novoizvoljeni odbor prvi močnejši pretres. Pozneje si v presledkih sledijo še posamezni neživljenjsko važni trzljaji, nakar se "duhovi" pomirijo v upanju na skorajšnji konec poslovne dobe. Iz takšnega močnejšega pretresa smo ravnokar izšli neokrnjeni in za spoznanje s trdnejšo voljo do dela. In sicer: Ime novega načelnika prireditelj smo že sporočili v zadnji številki "Vestnika" (g. Franc Hartman); začasno vrzel, nastalo po gospodu Kralju, bô izpolnil naš častni član g. Ivan Čar kot gospodar; mesto blagajnika je prevzel, gotovo vsem znani, g. Maks Hartman kot dosedanji odbojnik brez listnice; nastalo "praznino" pri odbornikih brez listnice pa sta se opogumila "zamašiti" novo kooptirana člana GG. Čampelj Ciril in Janez Zemljič. Slednja dva sta pričela pri delu, ne kot običajno - pri besedah. Obema želimo obilo potrpljenja in trdne volje, kar je pogoj za doživetje tudi marsikaterih prijetnih ure. Saj je delo na polju kulturno-socialnega področja le lepo. Dodajamo tudi naše čestitke k izvolitvi.

TIŠTE PODRTIJE ZADAJ NA VRTU NAŠEGA DOMA NI VEČ. DANES JE TAM ČEDNA baraka, ki nam bo odlično služila za naš inventar, ki se ga je tekom časa že kar precej nabralo. Za tesarska dela gre vse priznanje g. Golonku in g. Čampelju, ki je v isti naredil primerne police. Kleparska dela je več kot odlično opravil g. Zemljič Janez, čeravno si je moral sam še manjkajoče žlebove in pločevino priskrbeti. G. Kralja pa res nismo imeli v mislih, ko smo v zadnji številki "Vestnika" omenjali naše "paintarje". So še drugi! Le, ti isti drugi še vedno čakajo, gospod Kralj pa je med tem podal dokončno sliko tej baraki. Saj je kar prečedna med vso tisto navlako, ki pa jo bomo v bližnjih dneh odstranili., medtem pa že verjetno dobili dovoljenje za zgraditev letnega balinišča in pesišča. Še bo lepo na tem našem vrtu. Vsem omenjenim najlepša hvala. Le skupnost se lahko uveljavlja!

Dalje 6. stran.

Upravni Odbor SKG poročča:

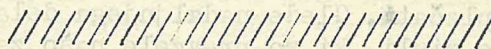
V NEDELJO 11. DECEMBRA PRIREDI SLOVENSKI KLUB GEELONG za otroke, ki bo v občinski dvorani North Geelong na Melbourne Road. Pričetek je ob 15. uri (3. uri popoldne) . Pripravljen je skromen program, nakar se bodo obdarili otroci slovenskih staršev.

Vsi slovenski otroci v starosti do 13. leta, brez ozira ali so starši člani SKG ali ne, bodo obdarobani z majhnim darilcem in slovensko knjigo. Naprošajo se vsi starši otrok, da prijavijo pri poverjenikih SKG svoje otroke o prisotnosti pri Miklavževanju. Poverjeniki bodo vsakega obiskali na domu; če pa v slučaju, da kdo ne bi bil obiskan, bo to pomotoma, zato naj vseeno pripelje svojega otroka na Miklavževanje in se prijavi pri vходу v dvorano.

Ostala darila za odrasle in otroke pa se bodo sprejemala do 3. ure popoldne istega dne v dvorani.

Vstopnine ne bo, ampak samo prostovoljni prispevki. Naj ne bo nobenega Slovenca, ki ne bi pripeljal svojih otrok na naše Miklavževanje! Držimo se tradicij naših slovenskih pradedov!

NA DRUGI DAN B O Ž I Č A , to je 26. decembra (Sv. Štefan), priredi naš klub veliko tradicionalno veselico "ŠTEFANOVANJE" v Free Library Hall, East Geelong, Mc. Killop Street. Pričetek bo ob 7.30. uri zvočer. Igral bo priznani olkester "METRO SWING". Slovenski klub Geelong Vas vabi v obilnem številu na to tradifionalno veselico. Za pijačo in jedačo bo bogato preskrbljeno! Slovenci ne pozabite!

Nadaljevanje 160-letniva rojstva Dr. Franceta Pr šerna.

Majhna knjižica, ki nosi naslov "POEZIJE DR. FRANCETA PREŠERNA", nam oriše Prešerna po svojih umetnosti višini kot pesnika visokih vrhov Par-nasa in kot človeka Prešerna - Slovenca. Če človek le malo pozna življenje-pis velikega slovenskega pesnika, mu ne bo težko uganiti težine življenja, ki ga je trla in spravila v prerani grob, komaj v devetinštiridesetem letu. Prešeren je bil pokopan, toda zanj moramo reči z Aškerčevimi verzi:

Truplo tvoje pač strohni v gomili,
ali čaša tvojih del ostane...

Njegova je ostala polna za vseh dni in se ne bo izpraznila. Bilo bi to izdaj-stvo naroda napram samemu sebi.

Nekoč sem srečal Nemca, ki je nič manj dobro kot Gothe-ja poznal Prešerna, seveda v nemščini. Pravzaprav me je tako globoko presenetilo, ko mi je recitiral nekoliko njegovih verzov in priznal, da ga ceni bolj kot marsikaterega nemškega klasika, kajti Prešeren ima klasičnost v vseh svojih delih. Opomnil sem mu Gothe-ja in rekel, kako da se zateka k pesniku tako malega naroda, kot smo mi Slovenci. Odgovoril je, da če bi bil Prešeren sin velikega naroda, bi segal precej višje in svetovna literatura oz. pesništvo ga ne bi nič manj spoštovalo kot največje klasike. Zanj je bil Prešeren eden izmed sedmorice, največjih pesnikov. Pri tem se človek vpraša: Ali Slovenci dovolj cenimo veličino in genialnost mož, ki so nas povzdignili v res visoko kulturni narod? Ali se zavedamo, koliko so žrtvovali ti ljudje za eno samo dejstvo: S l o v e n e c s e m ? !

Prešeren ne bo nikoli zbledel s svojo gigantsko močjo izraženo v njegovih delih, čas je pokazal, njegova dela so nezlomljiva opora slovenst-vu in jeziku za vse večne čase. Lahko pa svoje p reklo zatajimo, se sramuje-mo nečesa plemenitega, nečesa, kar je visoko in to delajo lahko samo blaz-neži! Rod za rodom ga ohranja, njegov Črtomir kliče visoko:

Tja bomo našli pot, kjer nje sinovi
si prosti vol'jo vero in postave...!

Ali bomo to pot enkrat našli, ali ga bo svet končno mogel razumeti?

Križem Kražem po Viktoriji

~ Sater O.F. 12. Val. Bazilij ~

*Najprej, da ne pozabim: na našem zadnjem izletu, ki smo ga priredili skupno z geologskimi rojaki na You Yang na drugo nedeljo v oktobru, je nekdo našel večjo vsoto denarja. Kdor denar pogreša, naj mi sporoči, da ga dobi nazaj. - Tistim, ki so najdeni denar prinesli meni, pa moje čestitke za poštenost!

*Kljub slabim vremenskim napovedim smo imeli na dan našega obiska slovenskih grobov kaj lepo vreme, enako vse popoldne na romanju. Vsako leto več avtobusov nam je treba. Pred tremi leti sem začel z enim, lansko leto smo imeli dva, letos pa že tri. Bodo drugo leto štirje? Bog daj!

Vsi udeleženci ste videli, da Vaši darovi za slovenske grobove niso šli v nič. Žal samo, da še daleč ne krijejo stroškov. Ko bodo grobovi dokončno urejeni in s spomenikom v sredi (Bog daj, da že za drugo leto!), bo to eden najlepših delov keilorskega pokopališča. Za letos je bilo še bolj zasilno. Iskreno se moram zahvaliti Sernečevim & Comp., ki so v nadomestek za redko travico napletli vencev ter z njimi okrasili zasilni križ v sredi ter grobove. Veselo so me presenetili. (Jaz pa njih, ko sem jih čisto slučajno zasačil pri pletenju vencev!) - Tudi romanje samo bo ostalo vsem v trajnem spominu. Letos smo imeli že dva bandera: Mariji Pomagaj se je pridružila tudi Svetogorska Kraljica. Od vseh skupin so ravno nas posneli na filmski trak, ki so ga kazali v ponedeljek (7.nov.) pri treh večernih novicah na televiziji. Naše narodne noše so jim bile všeč.

Žal mi je, da nisem med skupino narodnih noš videl vseh, kar jih premoremo. Morda je kdo čakal, da ga posebej vabim. Imamo že nad dvajset narodnih noš - to se pravi: nad dvajset pisem in nad dvajset znank. Zato sem v Vestniku in Misliah objavil, da "so vabljene VSE narodne noše", silil pa nikogar. Kdor je želel, je prišel z dobro voljo: Bogu v čast, našim pokojnim v spomin, naši narodni skupini v ponos. Tako bom delal pri verskih prilikah tudi v bodoče.

Hvala pevskeemu zboru "Triglav", ki je na grobovih rojakov zapel dve žalostinki. Naše nagrobne pesmi gredo res do srca. - Zahvala tudi vsem, ki so na grobove prinesli rož in svečk.

*Krščevali pa smo v sledečih družinah: Janeza je dobila kot prvorojenca družinica Jožefa KRANJEC in Berte r. Mlakar v North Sunshine (22.oktober je krstni dan), Karola Tomaža pa bodo klicali v družini Janeza KRUŠEC in Frančiške r. Vidovič v Morwellu (Gippsland); krščen je bil 23.oktobra. Vinko je ime prvorojencu Franca LUDVIKA in Marije r. Medved iz Mt. Waverley, ki je bil krščen 30.oktobra v Hawthornu. - Vinka je dobila tudi družina Janeza ŠKRAPA in Anice r. Makše v Clifton Hillu (krst dne 5.novembra). Dvanajsti november beleži krst Albina Franka, sinka Albina SMRDELJ in Ivanke r. Radivo v Flemingtonu. Trije krsti pa so bili dne 13.novembra: Franc SRPČIČ in Elizabeta r. Purcell v Bell Parku sta dobila Karen Lee, Marko ZITTERSCHLAGER in Katarina r. Herman v St. Albansu Marto Marijo, Stanko KIRN in Albina r. Marinčič v Northcote pa Stanka. - Vse dobro staršem in malčkom! Vodijo pa spet fantje: samo dve punčki sta med njimi!

* In poroke? Dne 22.oktobra je v West Footscrayu Anton BORKOVIČ iz Vuzmetincev popeljal pred oltar Dragico PAVLIČIČ iz Modruša (Hrv.). - Dne 29.oktobra pa kar dvojna poroka v Yarraville: Ivan KIRN je rekel "Da!" Ivanka SKERBINEK, njegova sestra Marija-Ana KIRN pa Alojzu MAVRIČU. Kirnovi so iz Čelja (premska fara), Ivanka je iz Šmarja pri Jelšah, Lojze pa iz Loga pod Mangartom. - 5.november: poroka pri sv. Janezu v East Melbourne: Ignacij KALISTER (iz Juršč) je dobil za ženko Pavlino STRLE (iz Bača). - Dne 12.novembra pa je bila poroka pri Sv. Ignaciju v Richmondu: Albin SMRDELJ iz Knežaka je obljubil zvestobo Antoniji SMRDEL iz Selce, fara Slavina. - Kar vsem parom naše želje, da bi jih v zakonu čakalo veliko sreče in zadovoljstva!

* Kakor sem slišal, se le spet pripravljajo nekaj za oder. Je že skrajni čas. Verjetno bo na drugem mestu kaj več o tem. Nekam zaspani smo postali, četudi smo prvi v Avstraliji začeli s kulturno prireditvijo. Rojaki se izgovarjajo na čas in razdalje in ne vem kaj še vse. Presneta reč! Kaj nismo tudi doma hodili cele ure, pa vendar so bile pevske vaje in vaje za igre itd... Mislím, da je edina stvar, ki nam manjka - požrtvovalnost!

* Po maši na tretjo nedeljo v decembru NE BO prosvetnega večera, ker je dvorana pod samostanom ta dan zasedena. Pa drugič!

Prva polovica poslovnega leta se bliža h koncu

TUKAJ JE PRED VRATI... STOPAMO V ZADNJI MЕСЕC TE prve polovice poslovnega leta in se vprašujemo: kaj smo naredili, ali smo častno izvršili dane naloge. Zadali smo si jih sami, neodvajajoč se od svojega porekla, ki ga ne moremo pustiti v nemar, ker pač nismo ljudje, ki nam bi bilo vseeno, čeprav lahko rečemo - več kot 50% procentov našega rodu tukaj je nevrednih, da nosijo ime svoje matere. Kaj jim je domovina? Nič! Njih slast je denar in samo denar! Z denarjem ni težko živeti, vendar lažje je z idejami, če so dovolj plemenite, če so z lahkoto izvedljive ob razumevanju množice. Pa ta množica tre v sebi tiste plemenite ideje - njih življenje -, tre tiste ideje in tisto stvarnost, ki jim je dala vse - več jim ni mogla dati. Mar bi delal in ljubil svoje poreklo z dokazi le takrat, če bi z imenom svojega rodu, ki ti je prirojeno, dobil tudi nagrmađene gomile materialnega bogastva? Nihče ni dobil materialnega bogastva, dobil je nekaj več, kar za človeka iz razumno gledanega gledišča ima večjo vrednost, kot vse tisto, čemur človek marsikdaj življenjsko primorano malikuje. To bogastvo držimo v obliki organiziranega duhovno-narodnostnega življenja. Dotično pri nas služi temu Klub. Še bolj bi temu služil Slovenski dom, če bi množica ne doumela ampak hotela le tega pripraviti takšnemu življenju. Končno komu? Sebi! Pa tega noče, saj velik del ne. Zakaj? Ker nima smisla, ker je postala nečemrna in si domišlja, da je dobila s svojim imenom pezo življenja. Pezo je lažje nositi kot ničesar. Dolgočasno bi biobilo živeti, če človek ne bi imel kje pokazati svoje plemenitosti, če človek ne bi imel kje pokazati svoje ljubezni do svojega izvira. In kje boš bolj plemenito pokazal nekaj takega kot v sodelovanju, pomaganju, sožrtvovanju in veselju obenem za svojo narodno duhovnost, ki je vkoreninjena v vsaki biti tvojega telesa in tvojega duha?

To je efekt množice, ki je na to pozabila, so pa ljudje, ki duhovno rast naroda zalivajo, da ne usahne v preoddaljeni tujini. Klub temu služi, vlaga v to svoje napore, krčevito dela in se trudi z zavestjo, da smo sinovi ene matere, ki nam je zapustila dediščino ne sklanjati glave, ampak jo ponosno nositi. Ne upirati oči v tla, ampak z njimi zreti v bodočnost, tisto bodočnost, ki jo bodo imele generacije za nami, kot so jo generacije pred nami zapustile nam.

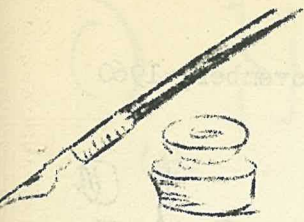
Kaj smo naredili v tej polovici leta? Prvi, upirajo oči v tla in mrmrajo: nič; tisti, ki so si naloge zadali in jih izvrševali preko vrzeli in zanicevanja, celo pods mehovanja drugih ter razočaranj zaradi neuspehov, dvigaje glave in iz oči jim bije odmev bleska še, naprej, naredili smo častno, kar smo mogli. Dom je dal veliko skrbi in naporov, še zmeraj je vtrzljajih nerazumevanja, vendar že delno služi svojemu namenu. Rojaki se trudijo in vesele. Z roko v roki stopajo nasproti novim uspehom in novim - žrtvam. Pa to ni grenko, nekaj žrtvovati za dobro stvar, za tvojo - mojo - skupno, je zadovoljivoje radostno.

Slovenec! Slovenka! ko boš ob Novem letu stopal ali stopala v Novo leto in s pogledom priklical nazaj vse svoje življenje in delo zadnjega leta, ali se ne boš spomnil: Sem kaj storil za svojo slovensko skupnost. Daj si odgovor sam, ali pa če misliš, da če si že član kluba in si plačal tisto članarino in izpopolnil z njo vso svojo dolžnost, da več ni potrebno, - premisli malo globlje, pa boš videl, da nisi nikomur plačal, da si sam sebe varal, če si mislil, da je s tem vse završeno. Klub smo vsi! Nihče nima večje koristi od njega kot tisti, ki je šele danes prispel vanj. Mor-da samo žrtve. Ne varaj samega sebe, ampak pomagaj graditi slovensko skupnost z zavestjo pravičnejša - da gradiš zase!

Nadaljevanje Uprava Slov Kluba Melbourne poroča:

M I K L A V Ž E V A N J E: Miklavževanje bo v nedeljo, dne 4. decembra, ob 4.30. uri popoldne v Slovenskem domu, 371A Park St., Princes Hill. UO SKM vas vljudno naproša, da prijavite svoje otroke do 30. novembra na Upravo kluba, da bo mogel pravočasno preskrbeti darila. To nedeljo bo Miklavž prinesel samo za otroke, za odrasle pa bo Miklavževanje v soboto 10. dec. v prahranski dvorani. Ne pozabite: prijave za Miklaža do 30.nov.!!!! Pripeljite svoje otroke! Ohranimo naše lepe slovenske običaje! Ne kratite otrokom veselja, ki ste ga svoječasno sami doživljali!

UO SKM

Tuji o SLOVENCIH :

"...The Slovenes speak a language akin to, but gramatically distinct from Serbo-Croatian. As with the Czechs and other races long subject to alien oppression, their traditional songs and poems kept alive the national spirit even in the darkest years. They are proud of their literature and proud, too, of the fact that, relative to the size of the reading public, more books were published, annually, in Slovenia than in any other part of Europe. Culture, they are fond of boasting, was the chief industry of Slovenia and - one might add - one of their most precious exports. A surprising number of the Slovenes, foremost among them, Louis Adamic, have achieved fame as writers in various countries where they have settled..."

"...Though numerically weak, the Slovenes had always formed some of the most democratic, enlightebed, and patriotic elements in Jugoslavia..."

"...The University in Ljubljana that was denied them until the formation of Jugoslavia developed during that period to an institution that became the envy of many old temples of higher learning in far richer countries...Literature both as to quantity and quality evolved in an uprecedented way; more books were printed in Slovenia per capita than either in Italy or Germany. The arts flourished, receiving recognition by competent critics of the great nations.

/Iz knjige "The Slovenes Want to Live" Joseph Clissold, New York/

"(In America) the close-knit character of their (Slovene) communities retains a social cohesion that serves to keep delinquency and crime to a minimum. Offenses against property are almost nonexistent...Big-time racketeers did not flourish, as a matter of fact it was the testimony of a Slovenian immigrant, Gus Korach, backed by the many other Slovenians in Cleveland, including Frank J. Lausche, later governor of Ohio (now Senator), that broke one of the largest "mobs" in that city."

R.A.Schermerhorn, These Our People, D.C. Heat and Company, Boston, 1949.

"In Slovenia they have always read books by British, French, and American authors. They know about Picasso, Gertrude Stein, Gershwin, Margaret Sanger, Bing Crosby, T.V.A. and the theory of relativity. They have their own theatres, music academies, and art galleries. They fill their teeth with porcelain instead of silver and gold. The peasants think the native customs their grandmothers handed down to them are nice, but they wear them only on national holidays and dress most of the time like Kansas farm people. They have their own songs and dances, but they are quiet, studied and rhythmic in the Western manner. The homes of Slovenia are clean and neat..."

/From "The Silent People Speak", by Robert St. John, Garden City, N.Y./

"...Slovenes are a highly educated, cultured, devout Catholic people, with a completely Western outlook and Western traditions..."

/John F. Stewart: "Tito - East or West?"
Economic Council Letter 394, November 1, 1956./

Kaži zakladi

(Nadaljevanje in
konec)

Pobožna narodna pesem, ki je na ep-skem polju ustvarila prave bisere - narodne legende -, je v liriki povečini prepojena z dogmatiko, da bi njena pesniška stran prišla do veljave. Zato so najboljše tiste stvari, ki že rahlo prehajajov legendaren ton; tako "Stoji, stoji en hrib strman" in "Marija je po polju šla". Tu je abstraktna ideja prenesena v konkretnost nastopajoče osebe (Jezus, Marija) so pojmovane docela človeško, zato sočustvujemo z njimi; pesmi globoko učinkujeta na nas. Kako nežna je izražena, zlasti v drugi, Marijina materinska ljubezen! - Primer čiste lirske poezije je večerna molitvica "Pojdimo spat", čudovito ubrana i po obliki i po dosled-

no izvedeni misli; čita se kakor uspavanka.

Stoji, stoji en hrib strman,
na vrhu je lepa ravan.

Tam gori pa drevo stoji,
k' že sedem let zeleno ni.

Marija se mu prikloni,
to drevce koj ozeleni.

Pa se je st'čila senčica,
noter Marija zibala.

Srebrna zibka, zlat ročaj,
noter je ležal Jezus sam.

Pojmo spat,
Bog je zlat.
Pojmo gledat
na gorice,
na vodice,
kaj Marija dela:
bele ročice umiva,
dušice napaja,
v svet' raj jih posaja.
Bog daj, da bi naše napojila,
v sveti raj j h posadila!

Marija je po polju šla,
je srečala tesarja dva.
"Oj tesarja, kaj tukaj delata?"
"Za Jezusa križ narejava."
"Le delajta tanko in drobno,
da Jezus laže trpel bo."

Marija je po polju šla,
je srečala vrvarja dva.
"Oj, vrvarja, kaj tukaj delata?"
"Za Jezusa štrike pleteva."
Le delajta tanko in drobno,
da Jezus lažje trpel bo."

Marija je po polju šla,
je srečala kovača dva.
"Oj kovača, kaj tukaj delata?"
"Za Jezusa žreblje delava."
"Le delajta tenko in drobno,
da Jezus laže trpel bo."

Uredništvo obvešča vse cenjene bralce "Vestnika", da bo z naslednjo številko - decembersko - namesto dosedanje rubrike "Naši zakladi" v nadaljevanju izhajala rubrika pod naslovom "Glasbena umetnost pri Slovencih", ki bo v nadaljevanjih opisovala razvoj slovenske glasbene umetnosti od začetka do najnovejših časov. Uredništvo bo z veseljem sprejelo tudi vse predloge bralcev!

O NEOMSKIH LUČEH:

(4)

(Veis Krainer)

MARIJA JE BILA MLADÓ DEKLE, KI JO JE USODA ŽIVLJENJA IN OKOLIŠČIN V BORBI za življenje pregnala v tujino. O življenju ni nikdar veliko razmišljala, smatrala ga je za enostavnega; v njenem načinu življenja ni bilo nič drugega kot vpliv vzgoje, ki se je Marija ni sramovala in jo je držala po vsej svoji življenjski poti. Večkrat je slišala, bodisi od prijateljic ali kje s strani, da je lepa. Vse te pripombe je smatrala kot komplimente in naprej živela v svoji preprostosti, ki ji je ravno dala tisto milino. Za njo je imelo življenje smisel v vseh svojih elementih: naravi, delu, veri in nečem, kar jo bi naredilo srečnov ljubezni - hotela si je pridobiti ljubezen do človeka s katerim bi trpejša in delala z veseljem. Tu se je že odražala njena ženskost prepojena s trdnim vplivom njene vzgoje. Že doma je bilo igrakkanje Marijinih prijateljic s svojimi fanti v njenih očeh le mestna pokvarjenost. To je Marija najbolj sovražila. Domovino je zapuščala težko, čeprav ni imela za kom žalovati; sorodniki in starši, kar jih je imela, so umrli; očeta je zadnjega pospremila k večnemu počitku in ostala sama kot vrba žalujka. Zavest, da bi oče živel, če ga ne bi zažgal zubelj človeške družbe, ki se vzpenja in žge človeka preko njegovih hotenj in volje, je Marijo pregnal v tujino. Ljubila je vsako rast domače grude, se opajala v tej ljubezni, medtem pa je živela v sovraštvu do povzročilcev očetove smrti. Človek, ki ji je bil tako blizu, brat, je z nezaupanjem zrl na njo, primorana je bila vračati. Tega ni vzdržala. Kolikokrat je Mariji privrel Pre-sermov verz: "Slovenec že mori Slovenca brata..."; skoraj bi si želela, da bi živela v tisti stari dobi. Tujina je Marijo sprejela hladno. Avstrija ji je pokazala in jo naučila: ne zaupati. Boriti se bo treba težko, da ostane ista, da ne bom obdržala le svojega imena, vse ostalo pa le njemu v sramoto. Čakala je in čakala, da si zopet naredi življenje enako onemu prej: v delu, veri, zadovoljstvu, prežeto z vsemi nauki roditeljev...

Ko je premostila še zadnje posledice svoje emigracije po prehodu v Avstralijo, si je naredila življenje kolikor je bilo mogoče enako onemu, ki ji je bilo tako blizu - njeno stanovanje je bilo del domovine, čeprav brez kakršnih koli domačih stvari razen par spominčkov. Ona sama mu je dajala s svojim življenjem domači privid. Potem se ji je tako priliznjeno približala Inge. Mislila je, da je dekle pošteno. Kako se je znala pretvarjati!

Šele danes je Marija opazila k kšna je Inge. Prišla je domov, odložila raz plašč, se vsedla na posteljo in se od vznemirjenosti tresla. Prsi so se jizasopljeno dvigovale kot bi hotele dati izraza toliki jezi in zakričati: konec! Sklenila je, da z Inge prekine vsako družcino in se polagoma spravljala v posteljo.

Ravno je mislila ugasniti luč, ko je odločno potrkalo na vrata.

"Naprej!" - je Marija dovolila vstop.

"Hallo, Marija!" je vstopila Inge in takoj pripomnila: "Upam, da si se dobro zabavala na plesu".

Marija je ostala brez besed, hotela je zavpiti, nad to razvratnico, naj izgine, pa ji je razburjenost zaprla vsak zvok.

Inge je priskočila: "Kaj ti je, bleda si? Vsa se treseš, ali ti je slabo?"

Odrinila jo je od sebe in divje zavpila, da se je sama ustrašila svojega glasa:

"Ven!"

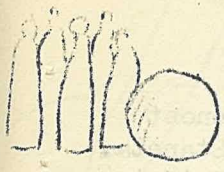
Inge se je odmaknila nekoliko korakov, nato jo porogljivo pogledala in se norčavo izrazila:

"Koza!"

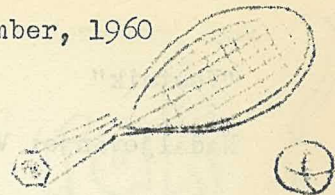
Majaje z boki je pokončno odšla iz sobe, ne da bi zaprla vrata. Na hodniku se je na pol obrnila, nekoliko dvignila glavo in s smehom brez pomena rekla:

"Koklja!" Našobila je ustnici in odšla, Marija je skoraj stekla k vratom in jih zaprla. Nato je še vsa razburjena vzdihnila:

"Hvala Bogu!" Vedela je, Inge več ne bo. Odšla je proti postelji, ugasnila luč in legla.

Šport

Nekaj športnih novic iz domovine:

**Slovenski športni tednik "Polet", ki izhaja v Ljubljani praznuje letos 15-letnico obstoja. Bralci "Poleta" niso samo v naši ožji domovini, temveč na vseh kontinentih kot n. pr.: Švica, Norveška, Kanada, ZDA, Indija, Etiopija, ZAR in Avstralija.

**Na ljubeljskem prelazu, ki je največji vzpon v srednji Evropi (1355 m), so bile VIII. mednarodne gorske dirke. Proga je bila dolga 1500 m z višinsko razliko 598 m in maksimalnim vzponom 33%. Dosedanji rekorder te proge Pruckner (Avstrija) je zopet zmagal in dosegel spet nov rekord s časom 4:30.0 v kategoriji 500 ccm motorjev. Od domačinov je bil najuspešnejši Božič (Srbija) v kategoriji do 2000 ccm avtomobilov kot zmagovalec s časom 4:51.2.

... in še za ljubitelje avstralskega vina:

*** V Ljubljani je bila mednarodna vinska razstava. Na tej razstavi je avstralsko vinsko podjetje "Orlando" dobilo zlato medaljo za produkt (vino) Barossa Pearl.

Pa še ena športna;

**Organizator prihodnjih olimpijskih iger (XVIII.) bo v letu 1964 Japon ska.

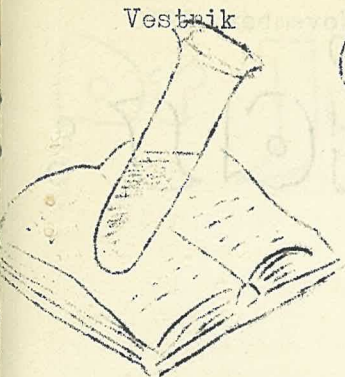
BLAGAJNIŠKO POROČILO izleta v Yuo Yangs

	Prejeto:	Izdano:
Stroški prevoza	£ 65/10/-	£ 48/-/-
Jedača in pijača	£ 30/-/-	£ 16/2/6
Stroški prevoza		£ 3/6
Čisti dobiček		£ 31/4/-
	<hr/>	<hr/>
Skupno	£ 95/10/-	95/10/-
	=====	=====

Melbourne, 10. novembra 1960

Blagajnik:
Maks Hartman l. r.

ALI STE NAROČENI NA REVILJO "M I S L I", ČE NE STORITE TO TAKOJ; NE BO VAM ŽAL! NAROČNINA JE SAMO £ 1! NASLOV: 66 GORDON STREET, PADDINGTON, N. S. W. "MISLI SO NAJBOLJ RAZŠIRJEN SLOVENSKI MESEČNIK V AVSTRALIJI. ODLIČNO BRANJE - PREPRČAJTE SE, NE BO VAM ŽAL!

Petrolej zdravi rak?

(Nadaljevanje in konec).

PETROLEJ ZDRAVI RAK? NE VEM, DRAGI BRALCI, PRI NAJBOLJŠI volji ne morem tega črva izslediti! Upal sem in upal, da bom po dolgih nadaljevanjih dobil tudi konec, če že ne prej par nadaljevanj, pa ga ni in ni bilo. Nato sem poizkusil sam kraj dovesti h koncu, pa ni šlo. Saj pa bi šlo, če ne bi eno čisto majhna malenko st delala ovire - namreč rak. Na rak se pa ne razumem veliko in to je sploh tako žalostna bolezen, da nikdar nisem segal po čitvu te vrste. Bog ne daj, da bi obelel na raku, posebno še zdaj ne, ko ne vem, ali bi smel piti petrolej - po domače "kerosin" - ali ne. Pa sem le zatem, ko sem se spomnil, da so bila vsa nadaljevanja le vsebinska o neki preiskavi in eksperimentih in začel sem preiskavati po vseh mogočih časopisih in revijah, da bi vsaj konec naredil temu pričakovanju. Morda tudi raku? Iščem, iščem, nič ni bilo; pa če mora biti, pa mora in privrelo mi je kar naenkrat - naredim konec - morda na jezo bralcem, pa še nekemu - brez raka. Končno rak gori ali do-li, glavno, da je naslov, kaj je pa spodaj itak ni važno. Saj nihče niti opazil ne bo?

"Pa bil Martin je svoje dni vojak"! Pa bi se bal? Pa se je! "Sto let že nosim kamen ta preklet!" Lažem, samo tri mesece. Pa tudi ne nosim, posebno pa še kamna ne. Ampak veste kaj? Naslov na matrico "Petrolej zdravi rak?" matrica nosi že - ne sto let - samo tri meseca. Sedaj pa vidite, kako dolga je pot, da bi se od nekje prepisal en ubogi članek - morda bi bilo res sto let, zato to "navdihnjenje", ki ga vidite tukaj - od samega Martina, ker res mu ne bi privoščil, da bi ga nazaj nosil več kot sto let. Bog mu daj večni mir!

Pojdimo spet nazaj k raku, pa ne k tistemu h kateremu Prešeren pošilja zvezdoglede in pratikarje:

Lažnivi zvezdogledi,
vsi pojte rakom žvižgat!

ampak k tistemu, ki smo ga tako dolgo "študirali" in - "neštudirali". Kaj pa, pač smolo smo imeli! Do sedaj smo zvedeli, marsikaj že zdavnaj vemo, rak je, nekdo, nekje in na nekaterih, nekaj so poskušali zdraviti rak s petrolejem. Če človek pije petrolej - tisti, ki ima rak - so vidni uspehi, za katere pa ne vemo, ali so koristni ali pa nakopljejo še večjega hudirja kot je rak. Tu je bilo konec brez konca članku, ki se je skozi nekoliko števil "Vestnika" nadaljeval. Urednik nima niti najmanjšega pojma o raku: ne o Prešernovem, ne o tistem v potokih - razen, če je na krožniku -, posebno pa ne o tistem, o katerem, je tako dolgo naš člankar pisaril v "Vestnik", naenkrat pa bi skoraj postal Aškerčev Martin. Ti šment, šmentasti, ti rak, kaj naj naredim s teboj? Ali naj na konec napišem: Ozdraviš se s petrolejem, pravzaprav smrt ti dela petrolej, ali naj napišem: Petrolej je močnejši, zanič si rak! Slabič! Nak, tega pa ne; sicer bi kdo še po meni potem, pa bi bil jaz slabič. Torej preklic: PETROLEJ IN RAK GREŠTA IN NE GREŠTA SKUPAJ. GREŠTA, KER SE BAJE BOLEZEN POBOLJŠA, NEZNANO NA BOLJŠE ALI NA SLABŠE; NE GREŠTA, KER GA PIJEJO SAMO VELIKI ALKOHOLIKI, KO JIM ZMANJKA DRUGIH ALKOHOLNIH PIJAČ. PETROLEJ-ALKOHOLIKI TOREJ SO BREZ BRIGE, NE BODO DOBILI RAKA. ČE PA DOBITE RAK - BOG NE DAJ - NE PIJTE PETROLEJA, AMPAK POJDITE K ZDRAVNIKU! Takšen je torej konec s tem petrolejevim rakom. Seveda samo za nas, ker imamo tako marljivega dopisovalca in pisca tega članka, ki tako začne - z voljo, ljubéznijo, elanom, čutom odgovornosti, glade na začetek -, da ne ve, kdaj končati.

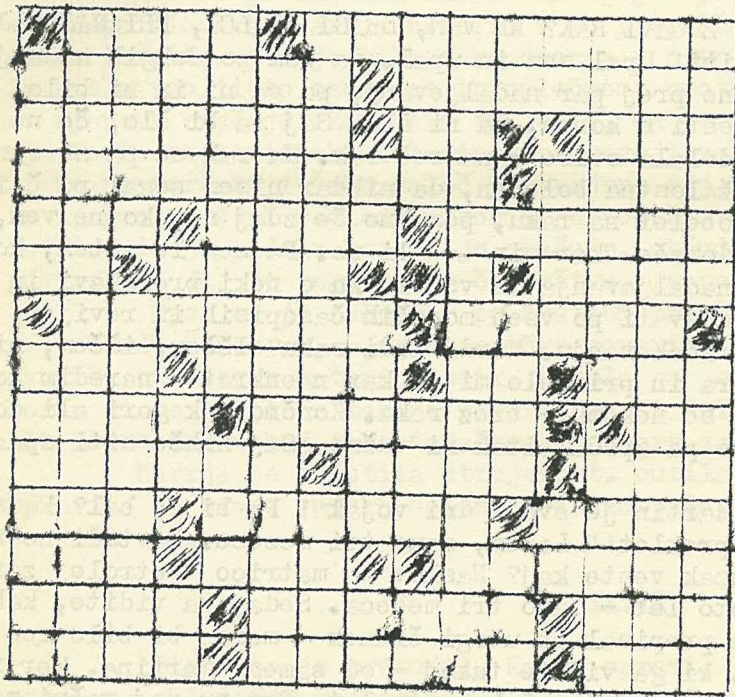
Sicer je pa tudi ta članek o petroleju in raku - vsj zame - naredil eno korist. Ta šment me je naučil in potrdil še enkrat tisti naš pregovor: Obljubiti in storiti je pbeveč! Zdaj se ga pa res za vse večne čase držim in se pridružujem tistim mnogim rojakom, ki so izbrali namesto: Obljuba dela dolg! prvi pregovor. Počasi, zelo počasi, nato pa hitro, pa si bomo popolnoma enaki po načinu obljubljanja in tistega "poj'te rakom žvižgat".

Morda kdo ne razume, kaj sem hotel reči. Saj jaz tudi ne. Razumem pa samo: vse pritožbe oziroma vsa negodovanja za ta članek ali pacarijo sprejema eden izmed treh rakov: oni Prešernov, tisti iz potoka, in tisti, ki je bolezen. Komur ni kaj prav naj se obrne na najbližjega. Vse nasvete pa daje petrolej in s tem konec članku "PETROLEJ ZDRAVI RAK?", da bi vsaj bil brez vprašaja!

Urednik

Za kratek čas

KRIŽANKA Z IZREKOM

Spodaj navedene besede uvrsti v lik po pravilih za reševanje križank. Če si jih pravilno razporedil dobiš v navpičnih vrstah pod debelejšimi pikami izrek angleškega pisatelja Francisa Brenzona.

2 črki: AM, BO, EJ, EN, ER, IL, JO, JT, NA, PA, PI, RA, SR;

3 črke: ANA, ANO, ARE, BIT, CAL, DTR, ELO, INN, KOL, LOT, OBA, TAK, VIK;

4 črke: AHIL, AMON, AVON, BOSE, DETE, ELSA, ERAR, KLEJ, NILE, NOME, OBAD, OLIO, OZIM, RANA, REVA, STUD;

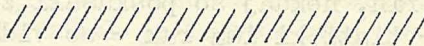
5 črk: BOKAL, KAYAR, OBILO, ORDEN, RAZEN;

6 črk: ATAMAN, EKONOM, KAZEN, NABAVA, OTOKAR, POTNIK, RIJEKA, ZABELA;

7 črk: ABILENE (mesto v Texasu), danaide, KOBILAR LIMONIT, LITERAT, STROJAR;

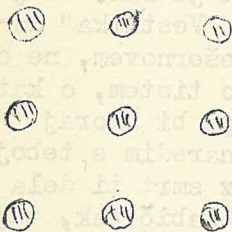
8 črk: ELEVATOR, INOZEMEC, TROPENTA; 9 črk: POKRAJINA, PREZIDAVA;

10 črk: TELEVIZIJA.

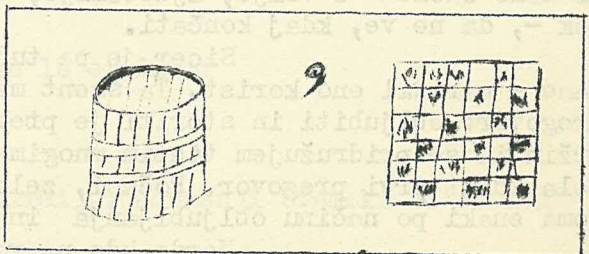
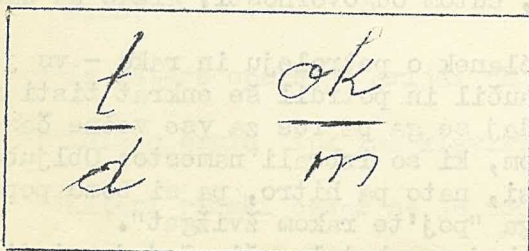

Z E N O P O T E Z O

Ali znate v eni potezi povleči štiri ravne črte tako da bo zvezanih vseh devet črnih pik, ki so označene na levi?

Polindroma rebusa

E. J. J. J. J.

DR JURA KOČE

G. P. O. Box 670 PERTH
W. A.

* SLOVENSKA TVRDKA *

* NAŠA TVRDKA JE NAJSTAREJŠA IN NAJVEČJA TER VODILNA SLOVINSKA *
* TVRDKA ZA DARILNE POŠILJKE (PAKETE) IN ZA VPOKLIC DEKLET (ZA- *
* ROČENK, SORODNIKOV IN PRIJATELJEV. *
* * * * *

Naš cenik paketov je objavljen v oktoberski številki "Vestnika". Tam boste našli seznam paketov, ki so carine prosti in takih, za katere je treba plačati carino, ki pa ni prevelika; tako, da je še vedno boljše poslati domov paket kot pa denar.

Vse bralce "Vestnika" posebno opozarjamo, da so USNJENI ČEVLJI brez razlike, DOMA CARINE PROSTI. I Z K O R I S T I T E T O P R I L I - K O in pošljite svojem domov obutev iz usnja, ki jo sedaj v zimi nujno potrebujejo!

Obrnite se na nas z zaupanjem:

- a) če želite naročiti vozovnice za ladje ali avione povsod na svetu;
- b) če želite dobiti pravilen prevod Vaših dokumentov;
- c) če želite dobiti nasvet glede polnomočja, testamenta itd.;
- d) če želite dobiti odličen angleško-slovenski ali slovensko-angleški slovar!

DR. J. KOČE, G. P. O. BOX 670, PERTH, W. A.

Zastopnik za Viktorijo: Mr. J. VAH, 2 KODRE ST., ST. ALBANS, VIC. TEL 65-9378

Zastopnik za N. S. W. : Mr. R. OLIP, 65 MONCUR ST., WOOLLAHRA, SYDNEY, N. S. W. TEL FB-4806

REŠITVE UGANK IZ OKTOBERSKE ŠTEVILKE

MALA KRIŽANKA:

PREMIKALNICA:

Vodoravno:

- 1) Cardiff;
- 2) Heinkel;
- 9) porto;
- 10) MS (Murska Sobota);
- 12) Air;
- 13) nor;
- 15) še;
- 16) idila;
- 19) trpotec;
- 21) zastava.

Navpično:

- 1) Chemnitz;
- 2) ae;
- 3) Rip;
- 4) dno;
- 5) ikra;
- 6) feti;
- 7) Florenca;
- 11) sodra;
- 14) rips;
- 17) lot;
- 18) ata;
- 20) ev. .

POZAVNA
MILJENEC
MURMANSK
ANTILJE
OLJARNA
PONJAVA

(Planeti so: Pluton, Zemlja, Venera).

REŠITEV REBUSOV IZ ZADNJE ŠTEVILKE:

- 1) o - kupa - torča (OKUPATOR);
- 2) A, nič, š v o, pol (LOPOVŠČINA).

F. Birsa

